

5te Valgkreds (Borgbjerg) talte ligesom det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den (Sabroe) om en Række forskellige Punkter, hvorom jeg maa ønske at udtale mig. Først railleerede det ærede Medlem over, at der var foreslaaet Anskaffelse af ny Salmebøger og Testamenter til Straffeanstalterne. Ja, det gaar jo med Salmebøger og Testamenter ligesom med andre Bøger: naar de bruges for meget, slides de og trænge til at afløses. Og hvad Testamenterne angaar, vil jeg dog gøre opmærksom paa — det ved det ærede Medlem maaske ikke — at det jo er en ganske frivillig Sag, om Fangerne ville læse deri eller ikke. Hvad Salmebøgerne angaar, ere de jo et naturligt og nødvendigt Appendiks til Fangernes Kirkegang. Det undrer mig for Resten noget at høre, at det ærede Medlem kan have saa meget imod, at der i Fængslerne til Fangernes Brug henlægges Nye Testamenter, Thi jeg har ikke en, men mange Gange læst i „Socialdemokraten“, at det, der ligger paa Bunden af den kristelige Religion, naar den forstaas rigtigt, er i Virkeligheden den socialdemokratiske Tanke. Hvor kan saa det ærede Medlem have noget imod, at Fangerne faa Lejlighed til at læse disse Tanker i selve Originalbogen! Men naturligvis, hvis det ærede Medlem en Gang i Tiden bliver Justitsminister, vil det staa ham frit for at afløse disse Bøger med Socialdemokratisk Sangbog og en Aargang af „Socialdemokraten“.

Det ærede Medlem talte om, at Antallet af Fangerne stiger. Ja, det er desværre rigtigt, og jeg vil ikke bestride, at de daarlige Tider kunne have noget dermed at gøre, om end det vistnok er noget hasarderet, naar det ærede Medlem vil sætte Fangeantallets Stigen i et nøjagtigt Forhold til Kapitelstaksten; det er dog vist at drive Systematiseringen en lille Smule for vidt. Det ærede Medlem sagde, at man burde forhindre Stigningen af Fangeantallet ved at forebygge Arbejdsløshed. Ja, det kan jeg selvfølgelig være ganske enig med det ærede Medlem i, at det vil være overordentlig heldigt, om man i saa vidt Omfang som muligt kunde forebygge Arbejdsløshed. Men det lyder rigtignok noget underligt fra den Kant, naar man husker paa, at vi i Fjor Vinter under Behandlingen af forskellige socialdemokratiske Lovforslag til at modarbejde Arbejdsløshedens Følger, hørte Tale om den megen Arbejdsløshed, der var, og vi saa omtrent ved den Tid, da vi skulde afslutte vor Virksomhed her paa Rigsdagen, saa, hvor-

ledes man fra den Side lavede en mægtig Havnestrejke, gjorde mange arbejdsløse, og om man havde kunnet faa sin Villie, ikke vilde være vegen tilbage fra at standse det væsentlige af det produktive Arbejde her i Landet. Det er mærkeligt, naar man saa fra den Side hører Tale om, at man skal gøre noget for at forhindre Arbejdsløsheden.

Hvad det ærede Medlem udtalte om Forsorg, der burde iværksættes for forsømte og vanrøgtede Børn, derom kan jeg ligesom i Fjor udtale, at paa dette Omraade er jeg i mangt og meget fuldstændig enig med det ærede Medlem, ligesom der jo overhovedet i denne Sag fra alle Sider uden Hensyn til politiske Standpunkter, er stor Enighed om, at der bør gøres noget og gøres noget alvorligt. Men netop fordi Sagen er saa overordentlig vigtig og af saa indgribende Betydning, netop fordi det kunde være saa overordentlig skæbnesvangert, om den blev greben an fra den forkerte Side, netop derfor har jeg ikke ment, at det vilde være rigtigt at fremkomme med Forslag derom, før jeg følte mig fuldt forvisset om, at jeg havde fundet det efter Omstændighederne rigtige til at bringe denne Sag videre. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at min Virksomhed for denne Sag ikke vil hvile, før den lykkelig og vel er bleven løst, og at jeg saa hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre, vil fremkomme med et Lovforslag desangaaende.

Naar det ærede Medlem sagde, at allerede under de nuværende Forhold, allerede under det nuværende Retssystem, kunde der gøres meget for forsømte Børn, for Børn, der overtraadte Straffelovgivningen, er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem deri; men jeg vil tilføje, at der gøres allerede overmaade meget, der gøres meget for at redde dem, der komme i Konflikt med Loven, særlig naar Forseelsen er af mindre væsentlig Betydning; og der gøres i særlig Grad meget for at undgaa, at Børn komme under Tiltale. Der gøres i denne Henseende meget ved Hjælp af en Række af Selskaber, der ere dannede med dette for Øje. Der er mange Børn, som Aaret rundt komme ind paa Opdragelseshjem eller Opdragelsesanstalter, og som jeg haaber derved blive reddede for Samfundet og undgaa at komme i Straf.

Men naturligvis er der Børn, som ere saaledes, at man kan nære Tvivl, om de kunne reddes, hvad man end vilde gøre, og Børn, som i alt Fald under de nu-